

Poëtische emoties

Auteur: beeld & cover: © Laurens Windig
Website: <https://www.laurenswindig.nl>

ISBN: 9789403683799

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze bundel is opgedragen aan Petra

Poëtische emoties

Laurens Windig

Eindelijk is mijn zoveelste schilderij klaar van die jongen met zijn rode krullenbol in het vol bloeiende lentepark tegen de dikke wilgenboom zijn gedichtenbundel leest.

Meestal is het zo, als ik pas een schilderij heb geschilderd, ik het in de kamer ophang.

Ik bestudeer het dan van alle kanten om te zien of het allemaal wel klopt.

Na enige tijd zijn er dan toch weer details die weer iets bijgewerkt moeten worden of de kleuren bevallen mij niet en zullen dan ook worden bijgewerkt. Zo kan ik urenlang het schilderij in gedachten aan blijven passen, al wikkend en wegend of het allemaal de moeite waard zal zijn.

Soms word ik door slaap overvallen en is het knikkebollen geblazen.

Maar deze keer is er iets anders aan de hand; ik zie iets in het schilderij bewegen en het is net alsof het mij naar zich toe zuigt.

Droom ik? Tracht mij te verzetten maar de kracht van het beeld is overweldigend alsof het wil zeggen: 'nu wil jij je wel verzetten maar dat lukt je met geen mogelijkheid, geef je er maar gewoon aan over.

Natuurlijk vraag jij je af wat er dan met je zal gebeuren, is dat niet spannend? Zoiets als dit heb jij nooit eerder meegemaakt, meneer de creativist!

Plotseling sta ik voor de geschilderde jongeman. Heel even maar kijkt hij naar mij op vanuit het boek dat hij leest en glimlacht.

Het is een knappe knul moet ik zeggen; hij heeft rood haar en diepbruine ogen.

Bijzonder voor een roodharig persoon omdat die over het algemeen blauwe ogen hebben.

Ik ben zo overdonderd door wat mij overkomt dat ik geen woord kan uitspreken.

Opnieuw kijkt hij mij aan en vraagt: 'blijft u nu daar zo staan of bent u ook van plan hier te gaan zitten? Dat mag best hoor, plaats zat.'

Het voelt alsof ik mijn tong ben verloren en glimlach maar een beetje.

Wel ga ik in op zijn uitnodiging en ga schuin voor hem zitten.

'Dat zit toch veel beter dan niets zeggend te blijven staan, vindt u ook niet?'

Hij toont mij zijn boek en gaat verder.

'Heeft u zich inmiddels al afgevraagd wat ik hier zit te lezen? Ik heb deze bundel zelf geschreven. Het is pure afwisseling van poëzie en literatuur.'

Eigenlijk is het allemaal één pot nat, maar voor alle duidelijkheid is literatuur puur verhalend, snapt u dat?

Poëzie is het type literatuur waarin woorden vooral gekozen worden door hun kracht, schoonheid en klank om gevoelens mee uit te drukken.

Uiteindelijk wordt poëzie vaak ook voor publiek gedeclameerd, oftewel, voorgedragen, alhoewel ik altijd vind dat het om te lezen is, maar er verandert door de jaren heen zoveel en ook op taalgebied.

Veel van het geschrevene heeft door de jaren heen heel wat wijzigingen moeten ondergaan. Ik zie dat u probeert de titel van mijn bundel te lezen haha, ik heb er een Engelse titel aan verbonden.

Persoonlijk vind ik de titel wel heel bijzonder en heb het 'Poetry emotion' genoemd. Misschien vindt u het wat overdreven maar ik vind van niet, omdat het in de Engelse taal wat meer aanzien heeft.

Misschien maak ik het wel interessanter dan het in werkelijkheid is, dat zou best kunnen.

Hoewel er bij mij nu wel enige twijfel is of de titel niet beter gewoon in het Nederlands tot zijn recht komt zoals 'Poëtische emoties'

Mijn vrienden vinden dat ik een meester ben in fantasie, maar ook een twijfelaar.

Dat vinden mijn ouders trouwens ook.

Mijn vader zegt altijd dat ik overdrijf en het mooier maak dan het in principe is en dat zit nog steeds in mij.

In zijn ogen ben ik een fantast en later zei hij dan weer dat als ik zo doorging wel eens een groot mens zou kunnen worden. Ik begreep dat toen niet en dacht dat hij mijn lichaams-lengte bedoelde.

Jammer dat hij binnenkort niet zal weten wat ik allemaal geschreven heb. Dan zou hij zeker erg trots op me geweest zijn, mijn pa is jammer genoeg al heel lang ziekelijk.

Als u het leuk vindt, wil ik u wel één van mijn gedichten voorlezen.'

Ik zie aan zijn ogen dat hij hoopt dat ik ja zeg.

Het is wel typisch dat ik mijzelf ineens hoor praten omdat hij mij heel nieuwsgierig heeft gemaakt.

'Oké knul, jouw verhaal boeit me wel en ik ben benieuwd wat je hebt geschreven. Ik schaar me wel even in een kleermakerszit hoor zodat ik mij vol overgave aan je poëzie kan overgeven. Maar voordat jij begint wil ik mij eerst aan je voorstellen: mijn naam is Renzo Gidniw

en ben zelf ook auteur maar dan ook van verhalen en niet alleen poëzie.'

De jongen luistert aandachtig wat ik hem vertel en gaat er ook meteen op in.

'Wat een bijzondere achternaam heeft u, niet typisch Nederlands moet ik zeggen.'

'Klopt, mijn voorouders kwamen uit Wales, het is een land dat deel uitmaakt van het Verenigd Koninkrijk. Langzamerhand hebben hun nakomelingen zich behoorlijk verspreid over Europa en daarbuiten.'

'Ik ben heel benieuwd naar uw schrijfwijze mag ik wel zeggen. Tussen twee haakjes, ik wil u nog één van mijn gedichten voorlezen, tenminste als u nog 'interesse heeft' vraagt de jongeman, zoekend naar mijn reactie.

'Heel graag zelfs, maar eerst zou ik ook wel willen weten wie jij bent, krullenkop!'

De jongen moet vreselijk lachen en zegt: 'wat leuk van u dat u me zo noemt.

Mijn naam is Floris van der Vliet en ik woon hier in de omgeving. Dit hier is mijn lievelingsplek waar ik ook graag schrijf. Mijn leeftijd is 19 jaar en studeer filosofie.

Heeft u al enig idee wat voor een soort gedicht u van mij zou willen horen?'

'Jazeker, wij hebben nogal een hete zomer en daarom vraag ik nu aan jou of je misschien

iets geschreven hebt over water, iets waar we juist nu zo'n behoefte aan hebben. Zou dat kunnen?'

'Jazeker, bij toeval zitten wij nu op één lijn want ik heb vorige week een cyclus van 3 gedichten over water geschreven, zal ik die dan aan u voordragen?'

'Declameer jij die dan uit je hoofd?'

'Ja hoor, heel makkelijk.'

'Nou nou, wat knap van je, mijn complimenten! Ik zou je niet kunnen evenaren.'

'Ach, zo zit ik gewoon in elkaar.'

'Maar nog even over mijn watergedichten Renzo, ze bestaan alle 3 uit drie strofen, hier komen ze.'

WATER cyclus

1

Nog even traag en stil mijn zwerven
onderdoor de wolken over water glijdt
de strakke zilver zee en het licht
zo dierbaar en gedwee gerekt de tijd
nog zacht en schoon met passie streelt

zomerkleuren in uw iris tooit
wanneer gij volgt en overvloedt in najaar
waar ik naakt en lauw door kilte waad
het zwemen danst in zicht de kim
hier en daar uw felheid niet verveelt

als groots een welkom buigt in ruisen
alle zware deuren opent van mijn hart
sentiment gaat er met behouden kalmte
lokt en sluipt alle koelte in mijn warm
verborgen jeugd waar jonkheid speelt

Zelfs kokende kolkende waterstromen
welke met paardenkracht mij trachten
te overspoelen zonder enige compassie
doch mijn geest heeft sterke krachten
bij wijs van spreken de zee zich terugtrekt

tot woest weer golven vuur opjagen
welke vele stormen kan weerstaan
daarna mijn kracht het zal begeven
terugziend op een jong onstuimig leven
waar eeuwig liefde met seizoenen kweelt

wat is toch mijn verbondenheid met de zee
zou het mijn eigen lichaam kunnen zijn
dat bestaat uit twee derde deel vocht
spiegel mij in zuiver helder water
mij bijna onzichtbaar kan vermengen

Met dat stormig tomeloos gevoel
je aan alles bloot te willen stellen
verlangen en bezitten
omdat je zuchtend lichaam snakt
naar onmiskenbare vervulling

mijzelf spiernaakt zou willen waden
met sensitieve vingers achter mij
waarmee ik diepe sporen trek
hoopvol achterom zie of ik word gevolgd
door een liefdevol leven

alleen maar meer met tegenpolen
die zich witte zwanen noemen
met nazaten die nog moeten ervaren
van wat hun nog te wachten staat
in een stortvloed van onwetendheid.

Ik sta hier met verbazing en een bek vol tanden te kijken en vooral te luisteren, naar hoe bezeten hij zijn cyclus declameert.

Die jongen is gewoon een groot talent en ik ben reuze benieuwd wat hij allemaal nog meer in petto heeft.

‘Wat vindt u ervan?’ vraagt hij nieuwsgierig.

‘Ja, wat ik je wil meegeven jongen, dit is gewoon een volmaakt stuk poëzie. Je opent de cyclus schitterend en iedere strofe sleept mij mee het water in en verdrink ik in jouw declamatie.

Jij bent voor mij niet alleen een geweldig schrijver maar daarnaast nog een groot acteur.’

‘Echt waar, meent u dat echt?’

‘Natuurlijk jongen, ik zit hier niet zomaar iets te verzinnen, ik meen het vanuit de grond van mijn hart!’

Ik zie dat hij behoorlijk bloost, ik wil bijna opmerken dat zijn huid opgaat in de kleur van zijn haren maar dat is misschien weer wat overdreven gezegd.

‘Kunt u mij ook iets voordragen? U heeft in mij heel wat los weten te maken. Ik voel me gewoon zowat in de hemel geprezen, of liever gezegd vereerd? Weet u, er heeft nog nooit iemand tegen mij gezegd dat wat ik schrijf

volmaakt is en meeslepend en daar ben ik u echt vreselijk dankbaar voor.'

'Bij toeval weet ik jou een sonnet te declameren en dat is voor mij persoonlijk heel bijzonder omdat ik mijn werk niet zomaar even uit mijn hoofd lanceer.

Doch ik schrijf graag sonnetten. Jij weet heus wel dat het niet altijd makkelijk is om aangepaste rijmwoorden te bedenken en vooral ook te vinden. Misschien schrijf jij ook wel sonnetten zonder dat jij je ervan bewust bent.

Waarom heb ik nu voor een sonnet gekozen? Omdat jij filosofie studeert en ik graag met jou wil filosoferen over waarom er van die afschuwelijke vaste patronen zijn, oftewel een vast stramien in het leven is geroepen.

Liever schrijf ik vrije gedichten die evenzo goed bij toehoorders binnenkomen.

Wat is poëzie en wat niet? Het kan best zijn dat jij vrije gedichten afschuwelijk vindt behalve dan jouw water cyclus. Hoe denk jij daarover?'

'Nou meneer Renzo, ik zit niet zo met het benoemen van verschillende soorten gedichten of men het nu poëzie noemt of gewoon gedichten en of ze nu rijmen of niet. Ik weet heus wel het verschil tussen poëzie en proza.' 'Je mag best Renzo tegen mij zeggen hoor!'

'Ik ben wel erg benieuwd naar het sonnet wat u mij gaat reciteren, ik bedoel, gaat voordragen.'

'Mag ik u ook naar uw leeftijd vragen?'

'Ja natuurlijk mag dat, binnenkort, schrik niet, word ik 67 jaar.'

'Wat? Dat zou ik zeker niet zeggen, ik schat u achter in de 50.'

'Dankjewel jongen, ik ben net met pensioen. Oké, hier komt het!'

ZONET GEDRONKEN

Flessen zijn behoorlijk uitgedronken
buitenlui zwieren eerder onder zeil
de terriër heeft zich niet beschonken
offreert een krolse poes zich loom en geil

De melkboer is vannacht opgebleven
heel vroeg op zijn knieën aan het spenen
met loeiende koeien bij het leven
verstijft door bukken op beide benen

Stien de boerin verwacht een fikse beurt
het is haar lust die overmatig zeurt
om scrubben van de schoonheidsspecialist

Voorheen heeft zij zich veel te groen vergist
haar gelaat vet met koeienvlaai besmeurd
daarna met graan en meel weer uitgewist